

режима денежно-кредитного таргетирования и установление границ прироста каких-либо показателей, относящихся к сфере обращения, не означает достижения контроля над ними. Непонимание закономерностей формирования денежной массы может привести к неправомерному выводу об автономности денежной эмиссии и возможности жёсткого контроля над ней со стороны государства.

Список использованных источников

1. Congdon J. Monetarism: An Essay in Definition. L., 1978.
2. Fischer D. Macroeconomic Theory: A Survey. L., 1983.
3. Friedman M. A. Program for Monetary Stability, in Money, Financial Institutions and the Economy. Englewood Cliffs, 1965.

ЕФЕКТИВНЕ КОНКУРЕНТНЕ СЕРЕДОВИЩЕ В УМОВАХ ІНСТИТУЦІЙНИХ ЗМІН

Л. М. Кириченко, асистент

Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі», м. Полтава

У період трансформаційних перетворень в економіці підхід до інституціональних змін має принципове значення. Зараз в економіці України спостерігається руйнування старих інституціональних структур і формування нових – ринкових. В основі даних змін лежить підвищення дієздатності регіонів та держави: створення сприятливих інституціональних передумов реалізації завдань європейської інтеграції; максимальна реалізація конкурентних переваг, національних пріоритетів, економічної безпеки; подолання корупції та тінізації економіки; формування ефективного конкурентного середовища; створення сучасних правових та організаційних механізмів захисту прав на інтелектуальну власність; інноваційна діяльність тощо.

Конкурентні відносини, які складаються у транзитивних економіках потребують відповідного інституційного оформлення. Законодавче забезпечення захисту економічної конкуренції є невід'ємним елементом соціально економічної системи як у країнах з розвинутою ринковою економікою, так і в економіках транзитивного типу. Практика застосування відповідних нормативно-правових актів в економічних системах з різними механізмами реалізації конкурентної політики, дозволяє виділити

інституційні передумови, необхідні для створення ефективного конкурентного середовища.

Інституційне середовище задає характер конкурентного середовища, яке складається у тій чи іншій економічній системі. Так, якщо інституційне середовище створює стимули для заняття підприємницькою діяльністю, винаходів та інновацій, більш ефективної організації виробничого процесу, зменшення трансакційних витрат на ринках товарів та ресурсів, створення юридичної системи для контролю над виконанням контрактів, визначення і захисту прав власності, то структура ринку буде близькою до конкурентної і, навпаки.

У свою чергу конкурентне середовище формує певний тип конкурентних відносин. Їх характер обумовлюється якістю середовища, всередині якого вони відбуваються. Якщо параметри конкурентного середовища створюють стимули для зайняття підприємницькою діяльністю, наприклад, зняті перешкоди до входження фірм на ринок, то й конкурентні відносини, що відбуваються у цьому середовищі, прийматимуть динамічний характер.

Інститут конкуренції відноситься до базових інститутів національної економіки, який передбачає чесне змагання товаровиробників за зміцнення їхніх позицій на товарних ринках, та потребує погодження спільних правил взаємодії на ринку, що знаходить відображення у конкурентній політиці.

Система інститутів конкуренції характеризує інституційну підсистему суспільних відносин, в основу яких покладене широке суперництво за участі виробників, постачальників, посередників, споживачів та інших потенційних учасників ринку. Така система є складною конфігурацією елементів і підсистем формальних та неформальних інститутів, що покликані захистити і підсилити розвиток конкуренції. На основі виділення функціональних рівнів структури інституційної системи можна виділити інститути, що чинять безпосередній або опосередкований вплив на конкурентне середовище у нашій країні.

Конкурентна політика включає в себе цілий комплекс державних заходів, направлених на створення та захист конкурентного середовища, здійснення профілактики та безпосереднє припинення порушень конкурентного законодавства, сприяння розвитку добросовісної конкуренції на товарних ринках.

У країнах з перехідною економікою спадкоємність між інститутами була перервана існуючими режимами. І лише в останні десятиріччя, коли ці країни знов узяли курс на ринкову економіку, перед ними постає проблема створення ефективного конкурентного середовища. Ключовим моментом у формуванні такого середовища ми вбачаємо розвиток та вдосконалення інституційного середовища, що сприяє конкуренції.

Список використаних джерел

1. Михальчишин Н. Л. Конкурентна політика в Україні: проблеми реалізації та напрями їх вирішення / Н. Л. Михальчишин // Соц.-екон. пробл. сучас. періоду України. – 2008. – Вип. 6. – С. 121–129.
2. Росецька Ю. Б. Інституційні засади розвитку конкурентних відносин в економіці України / Ю. Б. Росецька. – Одеса : Пальміра, 2008. – 252 с.

ОСНОВНЫЕ ФАКТОРЫ ОБЕСПЕЧЕНИЯ УСТОЙЧИВОСТИ ЭКОНОМИЧЕСКОГО РОСТА В УСЛОВИЯХ ГЛОБАЛИЗАЦИИ

Г. Х. Кудратов, д. э. н., профессор;

Ш. Ж. Расулов, студент

Самаркандский институт экономики и сервиса, г. Самарканд

Достижение макроэкономической стабильности и устойчивого экономического роста путём создания основ макроэкономического регулирования, проведение целенаправленной и сбалансированной денежно-кредитной, бюджетно-налоговой и ценовой политики позволило сформировать в Республике Узбекистан инвестиционный потенциал для значительных капитальных накоплений.

Модернизация и структурные преобразования, локализация производств на базе местных ресурсов позволили создать благоприятный инвестиционный климат, привлечь в экономику инвестиции – как отечественные, так и иностранные.

Для развития инвестиционного потенциала, ускорения инвестиционного процесса большое значение имело бы проведение активной социальной политики по обеспечению социальной стабильности и последовательного роста благосостояния населения.

Рыночные механизмы хозяйствования и государственное регулирование социально-экономических процессов в условиях